

Mike Whitney: Izraelská psychická válka je neúprosná, zákeřná a záměrná

- CZ24 News | 5. března 2024

IZRAEL / PALESTINA: Jednou z částí izraelské vojenské operace v Gaze, kterou mainstreamová média do značné míry ignorují, je mimořádně sofistikovaná psychologická válka, která je vedena proti palestinskému lidu. Pokud se pozorně podíváme na některé neobvyklé prvky izraelské strategie, uvidíme osnovu plánu, který je jasně zaměřen na způsobení maximálních psychologických škod svým obětím.

Vezměme si například opakovaný požadavek Izraele, aby civilisté v určený čas opustili určité město. Pokaždé, když byl tento požadavek vznesen, následovaly krátce poté letecké údery na prchající civilisty. Tuto nešťastnou akci bychom mohli snadno odmítnout jako operační chybu, kterou lze přičíst lidskému selhání, ale zdá se, že tomu tak není. Koneckonců k těmto leteckým útokům nedošlo jen jednou nebo dvakrát, ale stále dokola. To naznačuje, že se jedná o oficiální politiku. Totéž platí o zdánlivě náhodném zabíjení civilistů izraelskými odstřelovači (někteří z nich mávají bílými vlajkami) nebo o takzvaném „nerozlišujícím bombardování“ domů, nemocnic a uprchlických táborů, o hyperbojovných prohlášeních politických vůdců nebo o masovém vyvražďování civilistů pokojně shánějících potraviny u kamionů s humanitární pomocí. Chceme tím říci, že žádná z těchto věcí nemá zjevnou taktickou hodnotu, spíše lze jejich účinnost měřit pouze podle toho, jak pomáhají Izraeli dosáhnout jeho celkového strategického cíle, kterým je vyhnání veškerého arabského obyvatelstva. V tomto ohledu se zdá, že strategie funguje docela dobře, protože většina obyvatel je nyní přesvědčena, že „nikde není bezpečno“. To je vlastně základní kámen, na kterém Izrael vytvořil svůj psychologický bojový plán, jehož cílem je vymýtit jakýkoli pocit osobní bezpečnosti, což vyvolává pocity úzkosti, zmatku a beznaděje. Mějte na paměti, že tento způsob myšlení se neobjevil z ničeho nic. Toto smýšlení je výsledkem pečlivě promyšleného a důkladně promyšleného plánu, jak způsobit dvěma milionům lidí maximální psychickou újmu, aby je bylo snazší vyhnat z jejich historické vlasti. To je základní cíl izraelské operace, etnické čistky. A psychologický aspekt kampaně může být pro její úspěch rozhodující více než neúnavné letecké údery nebo začínající pozemní válka. Tento článek pochází z webu Save The Children:

„V době války lidé obvykle hledají útočiště na bezpečných místech. V Gaze nyní žádná bezpečná místa nejsou a neexistuje způsob, jak se dostat do bezpečí ven. S pocitem bezpečí, stálou uklidňující přítomností rodiny, určitým režimem a vhodnou léčbou se děti mohou zotavit. Ale tolik dětí již ztratilo členy rodiny, některé ztratily všechny, a násilí a vysídlování jsou neúprosné,“ řekl Jason Lee, ředitel organizace Save the Children pro okupované palestinské území. [Duševní zdraví dětí posunuté za hranici únosnosti](#), Save The Children

Lee sice uznává důležitost „bezpečných míst“, ale nedokáže si spojit souvislosti. Zdá se, že si myslí, že současná situace je válečnou nehodou, ale není to válečná nehoda. Izraelští představitelé nepochybně pracovali ruku v ruce se skupinami psychologů chování, aby se dohodli na plánu, který by dosáhl jejich politických cílů a zároveň minimalizoval ztráty na životech. (Hromadné ztráty vedou k ostré politické opozici, které se Izrael chtěl vyhnout). Současný psyops dosahuje obojího, a proto bychom měli předpokládat, že není „náhodný“. Stručně řečeno, izraelská bombardovací kampaň je více zaměřena na terorizování a traumatizování než na zabíjení. Vidíte to?

Jakmile si uvědomíme, že zdánlivě náhodné násilí ze strany Izraele má racionální motiv, začneme ho vidět všude. Každý den dochází k novým leteckým útokům na stanová města a uprchlické tábory, které nemají vůbec žádnou strategickou hodnotu. Proč? Copak se izraelští vůdci zbláznili?

Ne, neztratili rozum. Záměrně terorizují Palestince, aby se dychtivě nahrnuli do Egypta, jakmile bude zeď prolomena. To je skutečný účel izraelské psychologické války.

Jaké jsou tedy důsledky izraelské psychologické války pro Palestince?

No, pokud si projdeme údaje z minulosti, zjistíme, že časté vpády Izraele neměly jiné než katastrofální následky. Podívejte se na výňatek ze zprávy skupiny vědců z Washingtonské univerzity z roku 2009:

„Nedávná zpráva zjistila, že 91,4 % dětí v pásmu Gazy trpí středně těžkými až těžkými příznaky posttraumatické stresové poruchy.“....

Nejnovější studie ukazují, že naprostá většina dětí v Gaze vykazuje příznaky posttraumatické stresové poruchy (PTSD)..... Z reprezentativního vzorku dětí v Gaze jich více než 95 % zažilo dělostřelecké ostřelování ve své oblasti nebo zvukový třesk nízko letících letadel. Kromě toho si 94 procent z nich vzpomnělo, že v televizi vidělo zohavené mrtvoly, a 93 procent bylo svědkem následků leteckého bombardování na zemi. [Drtivá většina dětí v Gaze trpí příznaky posttraumatické stresové poruchy](#), Electronic Intifada

Opakujeme: „91,4 procenta dětí v pásmu Gazy“ již trpí „středně těžkými až těžkými příznaky posttraumatické stresové poruchy“.

Takže ještě v roce 2009 Palestinci zažívali „ohromující míru psychického traumatu“. Představte si, kolik dalších lidí bude dnešním krvavým řáděním vážně zasaženo. Stojí za zmínku, že psychické škody způsobené současným konfliktem nezmizí ani po skončení bojů. Mnozí z těchto lidí budou po zbytek života zápasit se svými vlastními démony v pekle, které si Izrael zcela zavinil sám. Zde je více informací ze čtyři měsíce starého článku v Guardianu:

Podle palestinského psychiatra se u dětí v Gaze vedle rizika smrti a zranění objevují i závažné traumatické příznaky.....

Psychologický dopad války na děti se projevil, řekl Fadel Abu Heen, psychiatr v Gaze. U dětí se „začaly objevovat závažné traumatické příznaky, jako jsou křeče, pomočování, strach, agresivní chování, nervozita a neopouštění rodičů“.

„Nedostatek jakéhokoli bezpečného místa vyvolal všeobecný pocit strachu a hrůzy mezi všemi obyvateli a nejvíce jsou zasaženy děti,“ řekl.....

Studie provedené po dřívějších konfliktech ukázaly, že většina dětí v Gaze vykazuje příznaky posttraumatické stresové poruchy (PTSD).

Mezi další zjištění organizace Unicef patří: 91 % dětí uvedlo, že během konfliktu mělo poruchy spánku; 94 % uvedlo, že spalo s rodiči; 85 % uvedlo změny chuti k jídlu; 82 % se cítilo naštvaně; 97 % se cítilo nejistě; 38 % se cítilo provinile; 47 % si kousalo nehty; 76 % uvedlo svědění nebo pocit nemoci.....

Loňská zpráva organizace Save the Children o dopadu 15 let blokády a opakovaných konfliktů na duševní zdraví dětí v Gaze zjistila, že jejich psychosociální pohoda „dramaticky poklesla na alarmující úroveň“.

Děti, s nimiž humanitární agentura vedla rozhovory, „hovořily o strachu, nervozitě, úzkosti, stresu a hněvu a jako věci, které se jim v životě nejméně líbí, uváděly rodinné problémy, násilí, smrt, noční můry, chudobu, válku a okupaci včetně blokády“.

Zpráva citovala generálního tajemníka OSN Antónia Guterrese, který popsal život dětí v Gaze jako „peklo na zemi“. [Děti v Gaze po 16 dnech bombardování „utrpěly těžké trauma“](#), The Guardian

Máme tendenci považovat ty, kteří přežili (válku), za „šťastlivce“, ale ne vždy tomu tak je. Když dítě zbavíte veškerého pocitu osobní jistoty a uvrhnete ho do světa nejistoty, násilí a smrti, jeho schopnost cítit radost, lásku nebo seberealizaci je značně narušena. Domníváme se, že izraelští váleční plánovači záměrně vytvořili podmínky potřebné k tomu, aby Palestincům žijícím v Gaze způsobili co největší psychickou újmu. Nemyslíme si, že na tom, co vidíme, je něco „náhodného“. Myslíme si, že je to jediné racionální vysvětlení nevyzpytatelného bojového plánu, který se zaměřuje méně na porážku nepřítele než na terorizování obyvatelstva. Izraeli prostě nestačí vyhnat Palestince z Gazy. Chtějí zajistit, aby jejich oběti čekaly roky trýznivé psychické bolesti až do dne, kdy zemrou.

I když zatím nemáme dostatek údajů, abychom mohli přesně posoudit rozsah škod, můžeme s jistotou říci, že probíhající masakr výrazně převyšuje jakýkoli masakr v minulosti. Izrael prakticky zničil životy všech mužů, žen a dětí v Gaze. Když však vidíme videozáznamy pustiny, kterou Izrael vytvořil – s troskami táhnoucími se všemi směry -, měli bychom si uvědomit, že psychické škody, které způsobil, jsou mnohem větší. Jsou to neviditelné rány, které se nikdy nezahojí a uvrhnou celou populaci do světa chronické úzkosti, deprese a zoufalství.

Za jejich utrpení je zodpovědný pouze Izrael.

AUTOR: Mike Whitney

[ZDROJ](#)